

הנחיות לטיפול בנבלות שברפת או בדיר בשעת חירום

מאחר שהמדובר במקרי אסון (הפצצה, הפגזה וכד') ולא במחלה כל שהיא, הרי יש להרחיק את הנבלה מהמשק ככל האפשר ולהשאיר אותה בוואדי או בשדה פתוח, מאכל לתנים ולעופות טורפים. אם ישנה חפירה, תעלה או בור בריחוק מקום מהמבנה הנדון (רפת/דיר) ובצידו המזרחי-דרומי של המשק, יש להעביר את הנבלה לאותו מקום, למען מניעת הדפת הריח ע"י הרוח המערבית או הצפונית לאיוור המגורים. די בכיסוי הנבלה בשיכבת אדמה של 60–80 ס"מ (שיכבה כזו תמנע נבירה לשם גילוי הנבלה ע"י תנים). במקרה שמכסים את הנבלה בשיכבה דקה יותר (כ־20–30 ס"מ), רצוי לשפוך עליה שמן מכוונת-שרוף, נפט או סולר. אם לא תוכנה חפירה כנ"ל ואין אפשרות לבצע פעולה זו עקב תלאות הזמן, יש להרחיק את הנבלה אז מחוץ למשק, לכסותה בשקים ולהרטיבם היטב באחד החומרים הנ"ל, וזאת — כל עוד אי אפשר לסמון אותה כראוי.

השירותים הוטרינריים

משרד החקלאות

פטמה על האף?

במשקנו, רמת-השופט, נולד לפני 15 חודש בערך עגל עם פטמה (?) על האף, מעל לחרטום. נוכחנו שהעגל שואף אויר דרך פטמה זו. ואולי זהו נחיר שלישי? אני מניח שתופעה זו, יוצאת הדופן, נגרמה בעקב תקלה תורשתית. אחיה אסיר-תודה למערכת „משק הבקר והחלב“ על ההסבר שיינתן למקרה זה. העגל בריא בהחלט והתפתח באופן נורמאלי. הנני מצרף תמונה, וייתכן שכדאי לפרסמה.

אלי כהן רמת-השופט

הערות י. ע.

מתקבל על הדעת שאין זו פטמה אלא נחיר שלישי, וזאת אפשר לקבוע על ידי בדיקה היסטולוגית. אין להניח שגידול יוצא דופן זה קשור בהפרעה מבחינה תורשתית. בדרך כלל נוטים רבים לייחס כל דבר שנראה בעליל בלידתו של בעל-חיים כתופעה תורשתית, אולם אין הדבר כך בכל המקרים. האורגאניזם, הרי הוא שרוי במצב של חיות במשך חודשים מסויימים לפני צאתו לאויר העולם, ואנחנו יודעים שהרבה זריות, אף עיוותים ומומים אמבריולוגיים (עובריים) עלולים לקרות. בעל-חיים שנולד עם זרות (אי-תקינות) כלשהי, ייתכן אמנם שהעילה לכך עלולה להיות תורשתית, אולם במקרה הנזכר לעיל יש לראות זאת כתוצאה של התרחשות חסרת-מזל (לא מוצלחת) בהמשך ההתפתחות ברחם, ואין לכך כל קשר עם כרומוסומים או גאנים. יש איפוא להיות זהיר בבואנו לקבוע שכל מה שנראה לעין בלידה הוא בהכרח ענין תורשתי.

עגל עם פטמה (?) על האף שנולד ברחת השופט